

“hem registrat la marca a tot l'Estat i hem inscrit les cançons a la Societat General d'Autors i Editors (SGAE)”, una entitat que s'ocupa de gestionar el cobrament i la distribució dels drets d'autor a l'Estat espanyol.

Solucions per a tothom

Segons Josep Coll, *Manual de supervivència* —que només es pot comprar a la web www.asesoriajuridicadelasartes.com— és útil tant “per als que segueixin el pla A, és a dir, que et fitxi una companyia i tenir un mànager, com per als del pla B, que consisteix en l'autoedició, un camí llarg i molt dur, que no es valora prou”.

Per als Bearlin, si les coses no canvien, “el futur és autoeditar-se. Necessitem un suport perquè la gent es pugui endur la nostra música a casa”. El pla B també és l'opció de Josep Coll amb els Sin Papeles, però en aquest cas, a més de per necessitat,

“La gestió hauria de ser una assignatura a les escoles de música”, diu Raül Fernández

també per convicció. “Tenim un sistema associatiu pel qual tots els membres del grup formem part de la companyia, Sin Papeles SL, i cobrem el mateix”.

La crisi del sector

Ni els que opten per autoeditar-se ni els escollits que tenen una companyia discogràfica al darrere queden al marge de la gran crisi que pateix el sector des de fa algun temps.

Segons Coll, “aquesta crisi ve del fet que ningú vol pagar per la música. És un escàndol que la gent tingui un iPod, entri en una web i es baixi tot el que vulgui”. Ho corrobora Alberto Garcia: “El tema discogràfic s'enfonsa”, fins al punt que veu amenaçada la seva feina com a mànager perquè les companyies intenten assumir-la i així tenir més ingressos. “Segurament en el futur la meua feina consistirà a aconseguir que els artistes que represento entrin en deter-

minades bosses de distribució a la xarxa”.

Els músics evidentment són els que pateixen més aquesta crisi. Raül Fernández creu que “abans hi havia més calés per fer-ho tot. De fet, gran part dels diners ja no vénen de la venda de discos sinó dels drets d'autor i dels concerts”, la qual cosa suposa un problema afegit per als que comencen, perquè cada vegada hi ha menys sales de concerts. “Els ho posen tan difícil per complir la legalitat que es veuen obligades a tancar”, diu Joan Boada de La Carrau. I si no abaixen persianes miren de buscar solucions, a vegades poc ortodoxes, per sobreviure.

Jordi Rabascall explica que en algunes sales poden tocar a canvi de portar claca, però “si no arribem a 60 persones, per exemple, hem de pagar la diferència”. Sigui com sigui, Rabascall ho té clar: “És una carrera de fons i si arribes, molt bé i si no...”.

Apareix un Botticelli

Localitzat en un castell hongarès un valuós fresc de l'artista renaixentista

Redacció
BUDAPEST

Els restauradors del castell d'Esztergom, al nord d'Hongria, han descobert al seu interior un fresc que ha estat atribuït al pintor renaixentista italià Sandro Botticelli (1445-1510).

La troballa, de la qual ahir va informar la premsa local, serà presentada avui al públic pel ministre de Cultura magiar, István Hiller, en un acte a l'Acadèmia Hongaresa de Roma.

El fresc és una representació al·legòrica de la tempraça, una de les quatre virtuts cardinals —la que fa referència a moderar el desig de plaer—, i es va trobar a la paret d'una de les estances del castell, en concret al saló Vitéz János, on els restauradors hi treballen des de l'any 2000.

“S'ha demostrat que un dels quatre frescos és una obra primerenca de Botticelli”, segons ha explicat Béla Horváth, director del museu del castell.

Segons el mateix Horváth, que ahir va insistir que no podia mostrar l'obra al públic, la troballa causarà “sensació mundial”, si més no entre els experts i els amants de l'art. Pel que fa al seu valor econòmic, “és incalculable”, segons afirma la pàgina digital de notícies Index.

La història que hi ha darrere el quadre i que explica l'autoria de Botticelli és la següent: segons el director del museu del castell, al segle XV, quan János Vitéz —a qui està dedicat el saló

L'obra és una al·legoria de la tempraça i es mostrarà avui en públic a Roma

on ha aparegut la peça— va esdevenir arquebisbe d'Esztergom, va convidar pintors de Florència, en concret de l'escola d'art de Filippo Lippi, que era la més famosa de l'època, a una estada al castell per pintar. “Pel que sembla, des de l'escola van enviar el jove Botticelli, que n'era un dels estudiants”.

Cultura Arxius

Arxiu Nacional de Catalunya

Jornada de Portes Obertes
9 de juny, de 10 a 19 h

Arxiu Nacional de Catalunya
Jaume I, 33-51. Sant Cugat del Vallès
(Ferrocarrils de la Generalitat. Estació Sant Cugat o Mira-sol)
<http://cultura.gencat.cat/anc>

Visites guiades a les instal·lacions, als nous fons documentals i a l'exposició
EL RETORN DELS DOCUMENTS CONFISCATS A CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació

A|N|C|
Arxiu Nacional de Catalunya